33e jaar. — Nr 80. Dinsdag 6 juli 1886.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **groote Markt nº 37-39, te Tongeren.**

ABONNEMENT

Drie maal per week **6** franks per jaar.
Twee » » **5** » »
Een » » **4** » »

Een blad afzonderlijk **15** centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **15** centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad : **1** fr. den drukregel.

TONGEREN, 6 JULI.

Het is vandaag dinsdag, dat de opening plaats heeft van den zittijd der provinciale raden.

Wij roepen de aandacht onzer policie op de verkoopers van fruit die onze markten bezoeken. Het gebeurt maar al te dikwijls dat er onrijp fruit te koop gesteld wordt, hetgeen zeer kwade gevolgen voor de gezondheid meet hebben.

Op het bureel van den *Postrijder* is te koop de staatkundige landkaart van België na de kiezingen van 1886. Op eenen oogslag ziet men er den politieken toestand van elk arrondissement.

De katholieke arrondissementen zijn in 't rood gekleurd ; de blauwe kleur duidt de arrondissementen aan waar in de laatste kiezingen liberale vertegenwoordigers gekozen werden. De kaart geeft daarenboven de namen der Senateurs en representanten van elk arrondissement.

Men ziet er nog twee barometers die elk verdeeld zijn in 158 graden. De roode barometer teekent 98 ; de arme blauwe staat op 40.

De kaart is te koop aan 20 centiemen.

Bedevaart naar Scherpenheuvel.

De jaarlijksche bedevaart der vrouwspersonen naar Scherpenheuvel zal dit jaar plaats hebben woensdag 14 juli.

Men zal reiskaarten kunnen bekomen op het bureel van den *Postrijder*, te beginnen van donderdag 8 juli tot maandag 12 juli.

Prijs der kaart voor heen en weer fr. 2,50.

Vertrek uit Tongeren om 6 uren 46 minuten. Vertrek uit Sichem om 4,45.

M. Rahier G. J. die door koninklijk besluit van den 4 juni bewaarder der hypotheken te Tongeren benoemd was, is behouden in zijn ambt van ontvanger der burgerlijke akten te Brugge.

M. Lamproye A. ontvanger der registratie en der domeinen te St-Nicolaas, is bewaarder der hypotheken benoemd te Tongeren.

De doctor **Mooren** van Dusseldorf zal te Luik zijn in het *Hôtel de l'Europe* den 9 JULI aanstaande.

L'indicateur des chemins de fer pour le mois de **Juillet** est en vente chez M. COLLÉE, libraire, Grand'Place, 37-39, à Tongres.

BINNENLAND.

Het geheim van St-Gilis. — Afschuwelijke misdaad. — Lijk in stukken gesneden. — Verschrikkelijke ontdekking te Vilvoorde. — Wij hebben reeds zaterdag de verschrikkelijke ontdekking gemeld, vrijdag in de statie te Vilvoorde gedaan.

Omtrent 4 ure had de stationoverste van Vilvoorde aan eenige werklieden bevolen, een koffer te openen, dat woensdag avond ten 9 ure 25 aldaar was aangekomen en neergezet was in de bewaarplaats der reispakken, gelegen nevens het bureel voor de uitdeeling der koepons.

Dat koffer was met een reizigers trein uit de Noorderstatie van Brussel verzonden, om overhandigd te worden aan den eigenaar, die te Vilvoorde had moeten afstappen. Die reiziger had zich echter niet aangeboden en het koffer was in den depot gebleven met andere reispakken.

Het is een gewoon reiskoffer, zwart geschilderd, met een licht verheven deksel, het koffer is 85 centimeters lang, op 40 breedte en 50 hoogte, het is gesloten met een gewoon ijzeren slot, dat met kleine nagels in het hout bevestigd is.

Daar dit koffer vrijdag een onverdragelijken stank verspreidde, besloot de statie-overste, M. Janssens, het te doen openen.

Romp zonder hoofd. — Het koffer bevatte den romp eener vrouw ; het hoofd en de armen ontbraken even als de onderste deelen der beenen. Het parket van Brussel werd onmiddellijk verwittigd en de geneesheer De Marteau, van Vilvoorde, geroepen om een eerste onderzoek te doen. Hij bestatigde dat de romp die was eener vrouw van 35 a 40 jaar, die moeder geweest is, te oordeelen naar den toestand der borsten. Dit vrouw was groot, struisch en sterk gebouwd ; op den rug en op de borst dacht men, bij het eerste zicht, het spoor van eene wonde te ontdekken.

De buik, die hevig opgeblazen was, droeg ook het spoor van een slag, welke schijnt toegebracht met een stomp werktuig. Die overblijfsels lagen in zergras en zeewier. Zij zijn met geweld in het koffer geduwd geweest, want men heeft groote pogingen moeten aanwenden om de romp uit het koffer te halen. Tusschen het zeegras bemerkt men ajuinpellen.

Die verschrikkelijke ontdekking bracht, natuurlijk, in het anders zoo rustig Vilvoorde, eene groote opschudding teweeg. Weldra verdrong zich eene ontelbare menigte rond de statie, om het lijk te kunnen zien. De nieuwsgierigen werden echter in hunne verwachting bedrogen. De menschelijke overblijfsels waren gebracht geweest in den kelder van den koopwarenhangaar.

Onderzoek van het parket. — Met den trein welke ten 6 ure 32 m. uit Brussel vertrekt, kwamen de onderzoeksrechter Charles en de griffier Lefebvre te Vilvoorde aan, waar zij ontvangen werden door den statie-overste M. Janssens en M. Hougardy, kommissaris van policie. Twee gendarmen welke zich te Vilvoorde bevonden om een vervoer van gevangenen te doen, werden ter beschikking van den onderzoeksrechter gesteld om de wacht te houden in de statie.

Omtrent 8 ure kwam de wetsdoktor M. Lebrun aan. Hij bevestigde den uitslag van het voorloopig onderzoek door den geneesheer De Marteau gedaan, doch kon niets zeggen aangaande de vraag, of de gevonden romp overeenkwam met de menschelijke overblijfsels te St-Gilis gevonden. Het was de wetsdoktoor Stiénon, welke daarover alleen kon inlichtingen geven, doch deze was juist met het parket naar Neder-over-Heembeek gegaan, voor het onderzoek voor het zoogezegde geval van vergiftiging, waarvan wij gesproken hebben.

De onderzoeksrechter M Charles, zond een brigadier der gendarmerie om M. Stiénon te verwittigen. Ten 9 ure 's avonds kwam deze op zijne beurt te Vilvoorde aan, doch toen de policiecommissaris hem verklaarde, dat de gevonden romp zaterdag morgend naar Brussel zou gezonden worden, vertrok hij onmiddellijk weer.

Het onderzoek te Brussel. — Ondertusschen hadden de policie van St-Gilis en de gerechtelijke policie, van de ontdekking verwittigd, nieuwe opzoekingen begonnen. Men bestatigde dat den 28 juni, dag der ontdekking der menschelijke overblijfsels in de Fonsnystraat, uit de Zuiderstatie (bureel der reispakken) een pak van 15 kilo, bestemd voor Vilvoorde, ten 9 ure 17 m. aangegeven was. Dit was het echter niet wat men zocht.

In de Noorderstatie, daarentegen, vernam men dat, den 30 juni — dus woensdag — eenige minuten voor 9 ure 's avonds, een heer een zwart koffer, wegende 46 kilo, als reisgoed had doen opschrijven voor Vilvoorde.

Dit koffer was den 30 juni naar de Noorderstatie gevoerd geweest op een huurrijtuig, waarin zich een heer bevond. Het was een man van hooge gestalte, tamelijk zwaarlijvig, wel gekleed met eene zwarte lakenen jaquette en een ronden vilten hoed. Het rijtuig hield stil aan het bureel der reispakken, Voornitgangstraat, en twee hoodschapdoeners laadden het koffer af en brachten het op de weegschaal.

De reiziger verklaarde dat hij het koffer wilde verzenden naar Vilvoorde, met den express van 9 ure 4 m. Hij betaalde 50 c. voor de vervoerkosten. Het volgende etiket werd op het deksel van het koffer geplakt :

Reisgoed.
Ter bestemming van Vilvoorde.
Verzonden uit Brussel (Noord.)
Gewicht : 46 kilogrammen.

Na de opschrijving van zijn reisgoed, verwijderde zich de reiziger ; men weet niet of hij binnen de statie ging of wel buiten. De bediende, welke het koffer gewogen heeft, kan niet met zekerheid zeggen of de reiziger een baard droeg en van welke kleur ; hij denkt nogtans dat hij hem zou herkennen. De bediende heeft inderdaad een goed geheugen : twee dagen geleden nog herkende hij een Antwerpenaar, die afstapte van den trein van Antwerpen, en wiens reispakken hij zich herinnerde, twee jaar geleden gewogen te hebben.

De overbrenging naar het St-Jansgasthuis. — Met den trein welke ten 7 ure 47 m. 's morgens in de Noorderstatie aankomt, werd zaterdag het zwarte koffer aangebracht, te Vilvoorde gevonden. Het was toegebonden met koorden en voorzien van den stempel van den staatsspoorweg. Op het deksel was een papier bevestigt met het volgende opschrift in blauwe letters : « St-Jansgasthuis ter beschikking der wetsdoktoors. »

In de Noorderstatie stond een rijtuig te wachten. Het koffer werd op den bok geladen en de policie-commissaris Van Acker reed er mee naar het St-Jansgasthuis.

De aanden potten de bokalen, waarin de armen en beenen te St-Gilis gevonden, in alcohol bewaard worden, zijn insgelijks zaterdag morgend, ten 10 ure, in rijtuig van het kommissariaat van Sint-Gillis, naar het St-Jansgasthuis gevoerd. Het alles werd gebracht in de snijkamer van het gasthuis.

In het zeegras, waarin de romp lag, heeft men stukken gevonden van een briefomslag ; door die stukken te vereenigen, heeft men het adres kunnen lezen. De brief was uit Rijsel verzonden en gericht aan eene vroedvrouw.

De ontleding van de vrouwenromp, te Vilvoorde ontdekt, heeft zaterdag om 11 1/2 ure plaats gehad. Men heeft vastgesteld dat de bedenaten den 28 juni in de Fonsnystraat te St-Gillis ontdekt, goed passen op de overblijfsels vervat in den naar Vilvoorde verzonden koffer. De ontleding van die overblijfselen heeft daarbij bewezen dat er eene vruchtafdrijving gepleegd is op de ongelukkige vrouw.

De commissionnaris, Georges Demayer, bijgenaamd den Brusselaar, die den koffer van uit de Vooruitgangstraat naar den bascul heeft gedragen verklaart dat den man die den koffer aangebracht heeft, er uitzag gelijk een werkman op zijn beste.

Hij heeft gevraagd op welk oogenblik de trein naar Antwerpen vertrok. Op de vraag waar zijn koffer moest gezonden worden, antwoordde hij haastig : Naar Vilvoorde. Hij betaalde en ging heen langs de Voornitgangstaat. Het is dus waarschijnlijk dat hij niet op den trein is gegaan. De commissionnaris heeft verklaard dat hij den man onder duizend zou herkennen.

De vroedvrouw is mad. Rodelet, die in de Praagstraat, te St.-Gilles woont. De adresband dien men gevonden heeft, had gediend voor de verzending van een dagblad. Mad. Rodelet is geboren in 1845. Zij leeft gescheiden van haren man. Zekeren Juliaan Masquelier, geboren te Leirs, in het Noorderdepartement, en 35 jaar oud, woont in haar huis. Hij is haar man van vertrouwen ; hij doet zelfs hare markt.

Mad. Rodelet heeft in 1882 eene veroordeeling ondergaan tot drie jaar gevang voor vruchtafdrijving.

Het heeft niet gezegd te worden dat de ontdekking van het adres, door eenen bediende van het hospitaal, eene groote opschudding teweegbracht.

Men vond nog in het zeegras eenen verfrommelden briefomslag met het adres op van den gemelden Masquelier. Die omslag droeg den postzegel uit Fives-Lille.

De koetsier die Masquelier naar de Noorderstatie gevoerd heeft, is Maurits Losfeld. Den 30 juni, rond 8 1/2 ure, werd hij door eenen persoon aangesproken. — « Zijt gij vrij ? » vroeg deze. »

« Ik wil u voeren, zegde de koetsier, als de koers niet ver is, mijn paard is moede. »

— Naar de Noorderstatie, antwoordde Masquelier, maar eerst moeten wij naar mijn huis gaan om eenen koffer. Losfeld reed dan naar de Praagstraat, n. 5, en men laadde den koffer op.

« De koffer is zwaar, zegde de koetsier, wat zit daarin ? »

« Bekommer u daar niet mede, antwoordde Masquelier, het is linnengoed. »

Losfeld voerde zijnen klant naar de statie en Masquelier betaalde hem 2 fr. 25 c.

De koetsier heeft Masquelier in de gevangenis herkend. « Het is wel hij ! » riep hij uit, als hij hem zag.

De policiecommissaris heeft aan Masquelier de paarden getoond die men op den zolder gevonden heeft. Op dit zicht heeft hij zich ontsteld.

Hij heeft bekentenissen gedaan. De ongelukkige vrouw, wiens lichaamsdeelen men gevonden heeft, is gestorven ten gevolge van eene poging tot vruchtafdrijving. Het is hij die getracht heeft zich van het lijk te ontmaken.

Zichier de bekentenissen van Masquelier :

« Over acht dagen is er eene vrouw, omtrent 50 oud, in de Praagstraat aangekomen, alsook eene andere vrouw die op het punt stond te bevallen.

« Zij is des avonds ingekomen. Zij bracht den tijd door met breiden. Zij was zwanger.

» Ik weet niet of Mad. Rodelet tot vruchtafdrijving is overgegaan. Nogtans, gedurende den nacht van zondag tot maandag, heb ik hooren klagen. Deze vrouw is maandag morgend om 9 ure gestorven.

» Op verzoek van Mad. Rodelet heb ik het lijk op den zolder gedragen, in eene mansardekamer. Zij zegde dat het moest verdwijnen. Ik heb in de keuken een mes genomen en heb de armen afgesneden.

» Ik heb de beenen en eindelijk het hoofd afgesneden.

» Gedurende eenigen tijd heeft mad. Rodelet de operatie bijgewoond. Zij heeft het hoofd genomen en is er mede beneden naar de keuken gegaan. Ik geloof dat zij het heeft verbrand.

» Om 7 ure 's avonds was alles gedaan. Ik heb de beenen en de armen in een papier gewikkeld en ze in eenen zak gestoken.

» Om 10 ure 's avonds ben ik uitgegaan, met den zak ; mad. Rodelet vergezelde mij. Ik heb de Praagstraat gevolgd, de Fonsnystraat en heb den zak onder de poort van het huis n. 67 geworpen, waarvan de deur half open stond.

» Sedert dien avond heb ik bemerkt dat de kleederen dezer vrouw in het huis van madame Rodelet niet meer waren.

» Toen wij uitgingen, droeg mad. Rodelet een zwarten kabas. Ik weet met wat hij inhield.

» Wij zijn langs den steenweg van Vorst en de Munichstraat teruggekeerd.

» De koffer is door mad. Rodelet, woensdag 30 juni, om 5 ure 's namiddags gekocht. Van zoohaast de koffer in huis was, ben ik op den zolder zeegras gaan halen, en ik was zoodanig aangedaan, dat ik niet bemerkte dat er papieren tusschen waren. Wanneer ik met den koffer, den romp bevattende, het huis verliet, heb ik den koetsier Losfeld geroepen, op den hoek der Hallepoortdreef en der Delcourtstraat.

» Alles is gebeurd zoonls het door den koetsier bekend gemaakt is als hij met mij geconfronteerd is geworden. Ik heb dit alles gedaan, omdat ik bevreesd was van madame Rodelet, die op mij eene groote macht had. »

Na deze verklaring heeft Masquelier verscheidene malen herhaald dat hij vergenoegd was deze bekentenissen gedaan te hebben.

Na de ondervraging zijn de heeren Willemaers en Crabbe, om 6 1/2 ure, naar het huis in de Praagstraat gegaan.

— Men schrijft uit Brussel :

Zaak-Vandersmissen. — Het dossier van den veroordeelde is thans eerst aan het parket van den prokureur-generaal bij het hof van kassatie gezonden. De zaak zal ten laatste voor het hof opgeroepen worden maandag 20 juli. M. Mélot, advokaat-generaal, zal den zetel bekleeden van het openbaar ministerie. De advokaten van Vandersmissen blijven dezelfden, MMrs Lejeune en De Ro.

— De zaak van den gewezen kanonik Bernard is afgeloopen.

De liberale dagbladen, die dezen oneerlijken kerel de hand boven het hoofd hielden, zullen precies niet tevreden zijn over het lot van hunnen vriend.

Bernard is veroordeeld tot *drie* jaar gevangenis tot teruggaaf aan Mgr de bisschop van Doornik van de werelden, van het bisdom meegenomen, uitgenomen 50,000 fr. die hem, Bernard, toebehooren.

Wat aangaat de schadevergoeding door de burgerlijke partij, hare vraag is afgewezen, omdat zij ze niet geeischt heeft in het exploit van assignatie.

Bernard was niet aanwezig in de zitting.

Zijne onmiddelijke aanhouding werd bevolen.

— *Een zonderling huwelijk.* — Een huwelijk zooals men er zelden ziet, zegt *la Gazette de Charleroi*, werd zaterdag morgend te Lodeliusart gesloten.

Xavier Schmidt, beticht van deelneming aan de brandstichting en aan de plundering der etablissementen Bandoux is in den echt getreden met een jong meisje, waarmede hij in kennis was langen tijd voor zijne aanhouding, een genaamde Augusta Soulier.

De plechtigheid had plaats ten 7 ure 's morgens : vijf gendarmen in uniform en drij anderen in burgerkleeding woonden dezelve bij.

Toen het huwelijk voltrokken was, nam Xavier Schmidt afscheid van zijne vrouw, drukte de hand aan zijne gettigen, vrienden en familieleden en stapte daarna met de gendarmen in burgerskleederen in het rijtuig waarmede hij aangebracht was.

Terwijl de bruid terug naar hare woning ging, werd de bruidegom naar de gevangenis gevoerd.

P. S. — Volgens eene depeche uit Charleroi aan het socialistisch blad *le Peuple*, zou Xavier Schmidt denzelfden avond in vryheid gesteld zijn.

— MANAGE, den 30 mogst 1885. Ik ben zeer tevreden over de Zwitsersche Pillen die U mij zonden hebt, want na het gebruik van drie doozen van fr. 1 50 elk, waren de ingewandspijnen verdwenen ; de eetlust keerde terug, en ik heb hoegenaamd geen pijnen meer gehad. Ik machtig den heer Pelerin, apotheker, 12, rue de l'Ecuyer te Brussel, dezen brief in de dagbladen bekend te doen maken. Désiré Brancart.

Spanje.

ALFONSO XIII.

De nieuwe koning van Spanje, zegt een spaansch dagblad, is een krachtig gezond kind. Het heeft eene donkere gelaatskleur, en toen don Matteo Prascedes Sagasta, minister-voorzitter, den spartelenden kleine op zijnen arm droeg, begon *el rey* zoodanig te janken, dat de deftige eerste minister er haast verlegen meê was en eene allerzotste figuur maakte.

De wieg van den kleinen koning is hoogst eenvoudig. Maria-Christina houdt van alles wat eenvoudig is. Dikwijls zit zij 's avonds kleine kleertjes voor haar kind te maken en werd hierin nu en dan geholpen door hare schoonzusters de infanten Isabella en Eulalie.

De paus zond zijn petekind een prachtig doopkleed door italiaansche dames vervaardigd ; maar koningin Christina, wenschtte dat haar zoon ten doop werd gehouden in het lange kanten gewaad, dat zijn vader, Alphonso XII, bij zijn doop, nu 50 jaar geleden droeg. Zij liet dit doopkleed voor die plechtigheid reeds eenigen tijd geleden in orde maken. Het prachtig geschenk van den paus zal nu bij eene andere gelegenheid gedragen worden, misschien op den dag dat de koning voor de eerste maal in het publiek verschijnt.

Het is geen gebruik voor eene koningin van Spanje, om haar eigen kind op te voeden en Maria-Christina moest zich dat genoegen bij hare twee eerste lievelingen ontzeggen. Toen zij haar laatste kind, de kleine Mercedes, wilde zelf voeden, verzocht zij dringend dat men haar dit zou toestaan, maar met een zacht aandringen wist men de jonge moeder wijs te maken, dat zij daartoe niet sterk genoeg was. Zij overhandigde toen het lieve kind met een zucht aan de min uit het gebergte.

Toen minister Sagasta den pasgeboren koning aan al de hoogwaardigheidsbekleedigers getoond had, legde hij den vorst weêr in de armen der hertogin Medina de Las Torres. Deze dame, die eene groote gunstelinge van de koningin is, droeg den zuigeling naar zijne moeder en sprak tot haar : « Kus uwe koning ! » Maria-Christina gaf haren eenigen zoon eenen langen en innigen kus en zegde met tranen in de oogen : « Wanneer iets mij schadeloos kan stellen, voor alles wat ik geleden heb, dan is het de geboorte van mijnen zoon. »

De twee kleine princessen Mercedes en Theresa waren opgetogen van blijdschap een kleine broeder te hebben, en vroegen hunne engelsche juffer « wie hun broerke gezonden had. » Zij klapten in de handjes, toen men hen antwoordde : « Uw papa heeft hem uit den hemel gezonden. »